

[Landbrugsministeren]

støttet Kommissionens bestræbelser på at dæmme op for en sådan udvikling. Dette er naturligvis fortsat regeringens politik

Noget andet er, at der i den fælles strukturpolitik opereres med delvis Fællesskabsfinansiering og delvis national finansiering.

Baggrunden for det konservative folketingsmedlems udtalelse har formentlig været den aktuelle debat på dette område. EFs Ministerråd traf på mødet den 2.-4. marts d.å. beslutning om en nyorientering af den sociostrukturelle politik.

Det drejer sig for det første om en obligatorisk støtteordning i forbindelse med ekstensivering af produktionen, hvor der ydes en præmie i forbindelse med nedsættelse af produktionen på mindst 20 pct. af en række produkter.

For det andet er der tale om en ordning omfattende støtte til miljøfølsomme områder i forbindelse med nationale programmer, som har til formål at indføre eller opretholde produktionsmetoder, som er forenelige med hensynet til beskyttelse af miljøet, naturressourcerne eller de landskabelige værdier.

Inden for 9 måneder efter offentliggørelsen af Rådets forordning skal medlemslandene træffe de nødvendige gennemførelsesbestemmelser.

Som det fremgår af regeringens redegørelse til Folketinget om en samlet strategi på marginaljordsområdet, agter regeringen at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, der bl.a. skal udarbejde forslag til den danske gennemførelse af de sociostrukturelle forordninger.

Spm. nr. S 791

Til *arbejdsministeren* (6/3 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren omgående tage kontakt til miljøministeren for i samarbejde at sørge for, at de i dagbladet Information den 6. marts 1987 omtalte farlige virksomheder kommer med på listen over danske risikovirksomheder (jf. Miljøstyrelsens bekendtgørelse af maj 1984), samt sikre, at der foreligger såvel interne som eksterne beredskabsplaner for disse virksomheder og det område, de ligger i?«

Begrundelse

På forsiden af Information den 6. marts 1987 omtales flere virksomheder, bl.a. i Fredericia og Århus, som arbejder med meget farlige stoffer, MDI (diphenyl-methan-diisocyanat) og TDI (toluen-diisocyanat), der er nært beslægtet med de stoffer, der indgår i den nye produktion, Kemisk Værk Køge har villet sætte i produktion, men som foreløbig er stoppet.

SiDs miljøkonsulent Steen Mejlby siger til Information:

»En brand på I. C. Møller i Fredericia er ikke rar at tænke på. Det eneste særlige ved KVK (Kemisk Værk Køge) er, at det er en ny produktion, der skal startes. Her har vi en mulighed for at gøre vores synspunkter gældende, inden produktionen starter. Det nye er alene, at man er blevet opmærksom på problemerne, inden virksomheden er gået i gang.«

Der er ingen tvivl om, at stoffernes farlighed for arbejdsmiljøet og i en katastrofesituation for det ydre miljø har en grad, der betinger, at virksomhederne registreres som risikovirksomheder, og at der udarbejdes beredskabsplaner, der kan sættes i værk, hvis uheld opstår.

Foreløbigt svar (18/3 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har rettet henvendelse til miljøministeren med henblik på en koordineret undersøgelse af de i spørgsmålet nævnte problemstillinger.

Spm. nr. S 796

Til *arbejdsministeren* (6/3 87) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vil ministeren fremkomme med en fylldig begrundelse for, hvorfor man ved tilrettelæggelsen af den i asbestbekendtgørelsens § 37, stk. 3, lovbestemte asbestuddannelse har til hensigt at adskille teori og praksis, og hvorfor man mener, at f.eks. arbejdsledere, der vil være ansvarlige for, at nedtagning af asbestholdige materialer foregår efter reglerne, kan nøjes med en rent teoretisk undervisning?«

Begrundelse

Ministeren har på et tidligere spørgsmål, nr. S 25, af Elisabeth Bruun Olesen om den